

Brüssel, 23.10.2013
COM(2013) 721 final

2013/0343 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

**millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi,
standardse käibedeklaratsiooni osas**

{ SWD(2013) 426 final }

{ SWD(2013) 427 final }

{ SWD(2013) 428 final }

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Käibemaksusüsteemi kohaselt peavad ettevõtjad täitma regulaarsed käibedeklaratsioonid, milles märgitakse käibemaksu tasumiseks ja kontrollimiseks vajalik teave, ja see võib olla eriti keeruline käibedeklaratsioonide esitamisel eri liikmesriikides. Keerukus tuleneb sellest, et on vaja esitada eri teavet, määratlused on ühtlustamata ning puuduvad head ühtsed suunised, kohaldatakse eri eeskirju ja menetlusi teabe esitamiseks ja paranduste tegemiseks ning tuleb kasutada riigikeelt. Kõik see suurendab ettevõtjate koormust, vähendab käibedeklaratsioonide täpsust ja õigeaegsust ning takistab piiriülest kaubandust.

Nende probleemide lahendamiseks soovis komisjon saada käibemaksu tulevikku käsitleva rohelise raamatu arutelude käigus¹ sidusrühmadelt arvamusi standardse käibedeklaratsiooni kohta. Sidusrühmadelt saadud positiivseid vastuseid arvestades lisas komisjon käibemaksu tulevikku² käsitlevasse teatisesse kohustuse esitada ettepanek standardse käibedeklaratsiooni kohta enne 2013. aasta lõppu.

Käesoleva ettepanekuga toetatakse komisjoni muid algatusi. Halduskoormuse vähendamise tegevusprogrammile ELis aitab kaasa kõrgetasemeline töörühm, mis tegutseb kuni oktoobrini 2014 ja nõustab komisjoni ELi õigusaktidega seotud halduskoormuse vähendamise valdkonnas. Selles keskendutakse VKEdele ja mikroettevõtetele, samuti viisidele, kuidas muuta liikmesriigi avaliku halduse asutused tõhusamaks ja vastata paremini sidusrühmade vajadustele ELi õigusaktide rakendamisel. Standardne käibedeklaratsioon sobib hästi kokku kõnealuste halduskoormuse vähendamise eesmärkidega.

Väikeettevõtlusalgatuse „Small Business Act” põhimõtte „kõigepealt mõtle väikestele” järgimine, et vähendada VKEde jaoks bürokraatiat, on komisjoni keskne eesmärk. Komisjoni hiljutises teatises „Arukas reguleerimine – väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate vajaduste rahuldamine” rõhutati VKEde veebipõhisest uuringust lähtuvalt, et käibemaksudirektiiv³ on kõige suurema halduskoormusega ELi õigusakt. Eelkõige käibedeklaratsioon on valdkond, kus erinevused takistavad ELi kaubandust. Käesoleva ettepaneku eesmärk on vähendada kõigi ettevõtjate ja eelkõige VKEde halduskoormust, mida on rõhutatud ka arukat reguleerimist käsitlevas teatises⁴.

Ettevõtjad kurdavad üha enam selle üle, et ELis äri ajamisel on raske käibemaksueeskirju järgida. See käib eelkõige e-kaubanduse ja kaupade siseturul tarnimise kohta, kui klient on eraisik ja tarnija peab kliendi liikmesriigis end registreerima, käibemaksu deklareerima ja maksma. Need kohustused võivad takistada piiriülest kaubandust ja standardne käibedeklaratsioon aitaks neid takistusi kõrvaldada. Seepärast tehakse teises ühtse turu meetmepaketis⁵ ettepanek võtta kasutusele standardne käibedeklaratsioon.

Lisaks on majanduskasvu soodustav eelarve konsolideerimine üks 2012. aasta majanduskasvu analüüsi viiest prioriteedist. Kuna käibemaks moodustab ligikaudu 21 % riikide maksutulust ning 12 % käibemaksust jääb kogumata, on vaja käibemaksusüsteemi pettekindlamaks muuta. Õigeaegne teabevahetus liikmesriikide vahel on väga oluline, et vähendada pettusi ja parandada eeskirjade järgimist, ning standardsest käibedeklaratsioonist oleks selles osas kasu.

¹ KOM(2010) 695 (lõplik).

² KOM(2011) 851 (lõplik).

³ Nõukogu direktiiv 2006/112/EÜ, 28. november 2006, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

⁴ COM(2013) 122 final.

⁵ COM(2012) 573 final.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

Konsulterimine huvitatud isikutega

Standardse käibedeklaratsiooni üle on peetud mitmeid arutelusid. Seda käsitleti käibemaksu tulevikku käsitlevas rohelises raamatus. Tulemused on esitatud aadressil:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2010_11_future_vat_en.htm

Ettevõtjate ja liikmesriikidega konsulteeriti PwC poolt läbi viidud uuringu käigus. See hõlmas ka 2012. aasta oktoobris korraldatud Fiscalise seminari. Lisaks konsulteeriti ettevõtjatega käibemaksu eksperdirühma 2012. aasta jaanuaris toimunud kohtumistel ja VKEde sidusrühmadega väikeettevõtjalgatuse „Small Business Act” järelkohtumisel 2013. aasta aprillis ning liikmesriikidega käibemaksu tulevikku käsitleva rühma kohtumisel 2013. aasta jaanuaris.

Käibemaksu eksperdirühma esitatud tulemused on kättesaadavad aadressil:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/expert_group/index_en.htm

Käibemaksu tulevikku käsitleva eksperdirühma esitatud tulemused on kättesaadavad aadressil:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/discussions_member_states/index_en.htm

Mõju hindamine

Ettepanekule on lisatud mõjuhindang.

Põhjalikult hinnatud valikuvõimalustest eelistatakse standardset käibedeklaratsiooni, mis oleks kohustuslik liikmesriikidele ja ettevõtjatele ning millega on ette nähtud standardteabe loetelu, millest vaid väike osa on iga juhul nõutav. See võimaldab ettevõtjate halduskoormust võimalikult palju vähendada ja piirata samal ajal liikmesriikide kulusid.

Eelistatud valikuvõimalus peaks hinnanguliselt aitama vähendada halduskoormust kuni 15 miljardit eurot aastas.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

Ettepanek põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklil 113, kuna ühtlustamine on vajalik, et tagada siseturu toimimine ja vältida konkurentsimoonusi.

Subsidaarsuse põhimõte

Liikmesriigid üksi ei suuda käesoleva ettepaneku eesmärke piisavalt täita. Käibedeklaratsiooni standardimine on saavutatav üksnes ELi seadusandliku menetluse käigus, muutes käibemaksudirektiivi, millega sätestatakse käibedeklaratsiooni asjakohased sätted.

Ettepaneku reguleerimisala on piiratud eesmärkidega, mida on võimalik saavutada ainult ELi õigusaktidega, ja on seega kooskõlas subsidaarsuse põhimõttega.

Proportsionaalsuse põhimõte

Käibemaksudirektiivi muudatused on vajalikud, et saavutada käibedeklaratsioonide standardimine ja piirata teabenõudeid käibemaksu kontrollimiseks ja kogumiseks tingimata vajalikuga, et vähendada ettevõtjate halduskoormust ja kõrvaldada siseturu nõuetekohast toimimist takistavad tõkked.

Lisaks saab konkurentsi moonutamist paremini ära hoida täiustatud kontrollivõimalustega, mida standardvorm liikmesriikidele pakub.

Seepärast on ettepanek kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega.

Vahendi valik

Kavandatud vahend on direktiiv, kuna muudetav õigusakt on direktiiv ja seega ei ole muud õigusaktid sobivad.

Selgitavad dokumendid

Liikmesriikidel tuleb teatada komisjonile direktiivi ülevõtivate siseriiklike sätete tekst ja esitada selgitav dokument, milles selgitatakse direktiivi elementide ja siseriiklike ülevõtmismeetmete vastavate osade seost. See on õigustatud ja proportsionaalne.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta negatiivselt Euroopa Liidu eelarvet.

5. ETTEPANEKU ÜKSIKASJALIK SELGITUS

Standardse käibedeklaratsiooni mõte on võimaldada kõigil ettevõtjatel esitada igale liikmesriigile standarditud teavet ühtsel, eelistatavalt elektroonilisel kujul. Sel viisil saab ühes liikmesriigis käibedeklaratsiooni esitav ettevõtja hõlpsasti täita ja esitada käibedeklaratsiooni ka teises liikmesriigis, kuna teave ja selle esitamine on standarditud.

Standardne käibedeklaratsioon peaks olema kättesaadav kõigile ettevõtjatele, sest piirdumine teatavat liiki ettevõtjatega üksnes vähendaks selle reguleerimisala ja suurendaks keerukust ning halduskoormuse vähendamine ei oleks nii tõhus. Selleks et vähendada liikmesriikide jaoks kulusid ja keerukust, tuleks ELi tasandil ette näha vaid üks käibedeklaratsioon – standardne käibedeklaratsioon.

Ettepanekus käsitletakse küsimusi, mis on seotud standardse käibedeklaratsiooni sisu, selle esitamise aja ja viisi ning standardse käibedeklaratsiooni parandamisega. Seoses sisuga on ettevõtjate halduskoormuse vähendamisel olulised nii teabehulk kui ka teabe standardimine. Ettepanekus on esitatud kuni kakskümmend kuus tabelahtrit, mis ettevõtjatel tuleb täita, kusjuures liikmesriigid võivad vabastada ettevõtjad kõigi, v.a viie lahtri täitmisest. Esitav teave peaks olema kõikides liikmesriikides ühesugune, nii et ühes liikmesriigis deklareeritud teave on kindlaks määratud täpselt samal viisil kõigis teistes liikmesriikides.

Lisaks võivad liikmesriigid nõuda täiendavat teavet, et kontrollida käibemaksu ja hallata seda konkreetsetes piirkondades, territooriumidel või käibemaksualaste õigusaktidega erandjuhul lubatud erikordade raames. Üksnes kõnealustel nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võivad liikmesriigid nõuda, et ettevõtjad täidavad rohkem kui kakskümmend kuus standardset tabelahtrit.

Deklaratsioonide esitamiseks on ettepanekuga ette nähtud miinimumnõuded. Kõigil ettevõtjatel tuleks lubada esitada igakuiseid käibedeklaratsioone, millel on märgitud tasumisele kuuluv käibemaks, mis makstakse selle kuu lõpus, mis järgneb deklareerimisperioodile. Lisaks sellele võivad liikmesriigid halduskoormust veelgi vähendada, pikendades käibe deklareerimisperioodi kuni ühe aastani ning deklaratsiooni esitamise ja maksmise tähtpäeva kuni veel ühe kuu võrra. See peaks tagama, et ükski ettevõtja ei oleks kohustatud esitama käibedeklaratsiooni sagedamini ega esitama käibedeklaratsiooni või maksuma käibemaksu vähendatud tähtaja jooksul.

Ettepanekuga toetatakse ka deklaratsioonide elektroonilist esitamist. Ettevõtjatel peaks olema õigus esitada kõikides liikmesriikides standardne käibedeklaratsioon elektrooniliselt, sealhulgas elektroonilise failiedastuse teel, kasutades täiustatud elektroonilist allkirja, mis on koostalitlusvõimeline kogu ELis, või teisi tehnoloogilisi lahendusi, mis on sama turvalised.

Selleks et tagada käibedeklaratsiooni selliste teatavate tehniliste aspektide standardimine, mida ei ole võimalik saavutada direktiiviga, on ettepaneku reguleerimisalaga ette nähtud komiteemenetluse kasutamine. See on vajaduse korral kavandatud deklaratsiooni tehniliste üksikasjade, ühiste määratluste ja menetluste, paranduste tegemise üksikasjaliku korra, samuti taotluse elektroonilise esitamise ühiste meetodite jaoks.

Artiklid 178, 185, 211, 271 ja 318

Käibemaksudirektiivis kasutatav mõiste „käibedeklaratsioon” on asendatud mõistega „standardne käibedeklaratsioon”, et vältida segadust, kuna XI jaotise 5. peatükk on jagatud kaheks osaks, nimelt „standardne käibedeklaratsioon” ja „muud deklaratsioonid ja teave”. See mõjutab artiklite 178, 185, 211, 271 ja 318 muudatusi.

Artikli 357 punkti 5 ja artikli 358 punkti 4 kohane mõiste „käibedeklaratsioon” määratlus kehtib alates 1. jaanuarist 2015 ainult selle peatüki suhtes, milles käsitletakse erikorda, mis hõlmab telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- või elektroonilisi teenuseid, mida ühendusevälised maksukohustuslased osutavad mittemaksukohustuslastele, ja selle võib jätta muutmata.

Artiklid 206 ja 252

Artikkel 206 oma praegusel kujul võimaldab liikmesriikidel valida käibedeklaratsiooni esitamisest erineva maksetähtaja ning nõuda vahemakseid. Sellise sättega, mis võimaldab eri maksetähtaegade koosseisteerimist, kaotatakse osaliselt kavandatava standardse käibedeklaratsiooni eelised. Seetõttu säilitatakse artikli 206 kohane üldine reegel, et käibemaksu makstakse standardse käibedeklaratsiooni esitamisel, kuid kaotatakse liikmesriikide võimalus valida muu maksekuupäev.

Artikli 252 kohaselt tuleb standardne käibedeklaratsioon esitada selle kuu lõpuks, mis järgneb standardse käibedeklaratsiooni esitamise tähtajale. Selleks et vältida mõnel juhul ettevõtjate maksetähtaegade lühendamist, lubatakse liikmesriikidel pikendada standardse käibedeklaratsiooni esitamise tähtaega veel kuu võrra. Seega tuleb käibedeklaratsioon esitada ja makse teha mõlemad vähemalt üks kuu ja maksimaalselt kaks kuud pärast käibedeklaratsiooni esitamise tähtaega.

Standardse käibedeklaratsiooni esitamise tähtajaks on artiklis 252 sätestatud üks kuu. Selleks, et ettevõtjatel ei tuleks esitada standardseid käibedeklaratsioone sagedamini kui praegu, võivad liikmesriigid lubada ettevõtjatel esitada standardseid käibedeklaratsioone kuni üheaastase perioodi kohta.

Kooskõlas liidu ühise poliitikaga, mis käsitleb mikroettevõtjate, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratlust⁶, võivad alla 2 000 000 euro suuruse aastakäibega mikroettevõtjad esitada käibedeklaratsioonid kord kvartalis, välja arvatud juhul, kui on olemas oht seoses käibemaksu kontrollimise ja kogumisega.

⁶ Komisjoni soovitus, 6. mai 2003, mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratlemise kohta (ELT L 124, 20.05.2003, lk 36).

Artikkel 250

Kõigil standardsetel käibedeklaratsioonidel tuleb täita viis punkti, nimelt väljund- ja sisendkäibemaks, seotud netosummad ja makstav või tagasisaadav netosumma. Kõik liikmesriigid nõuavad praegu seda teavet ja see on hõlmatud praeguse artikli 250 lõikega 1.

Soovitava standardimise saavutamiseks on vaja käibedeklaratsiooni parandamise ühiseeskirju. Liikmesriikidel peaks siiski olema lubatud ise kindlaks määrata deklaratsiooni parandamise periood, kuna nimetatud perioodid on tihedalt seotud riiklike auditi protseduuridega. Seepärast kehtestatakse teise lõiguga põhimõte, mis lubab maksukohustuslastel parandada käibedeklaratsioone liikmesriikide kehtestatud ajavahemikul. Ühendusesiseste kaubatarnete kogumaksumuse ja kauba ühendusesisese soetamise kogumaksumuse saab kindlaks teha ELi müüginimekirjade alusel ja seega ei peaks see olema hõlmatud standardse käibedeklaratsiooniga. Siiski on vaja üleminekuperioodi, et kohandada riiklikke statistikasüsteeme, mis praegu ühendusesisese kaubavahetuse statistika⁷ puhul sõltuvad suurel määral käibedeklaratsioonides esitatud teabest.

Artikkel 251

Lisaks standardses käibedeklaratsioonis esitatavale kohustuslikule teabele võivad liikmesriigid nõuda riskianalüüsi ja kontrolli eesmärgil lisateavet. Selleks et vähendada ettevõtjate halduskoormust ja jätta välja teave, mis on vajalik statistika, mitte käibemaksu eesmärgil, peaks lisateabe nõuded olema standardsed ja minimaalsed.

Osa lisateabest hõlmab ainult teatavaid käibemaksudirektiivi toiminguid ja on standarditud. Artikli 251 lõikega 1 võimaldatakse esitada müügi ja tasumisele kuuluva käibemaksuga seotud täiendavat standardteavet ja see sisaldab kaheksat teabepunkti. Artikli 251 lõikega 2 võimaldatakse esitada ostude ja mahaarvatava käibemaksuga seotud teavet ja see hõlmab kolmeteist teabepunkti.

Muu täiendav teave on vajalik, kui liikmesriigid kohaldavad erieeskirju teatavates piirkondades või territooriumidel või erikorda, mida kohaldatakse teatavate maksukohustuslaste ja toimingute suhtes. See on ette nähtud artikli 251 lõikega 3. Tänu oma eripärale standarditakse artikli 251 lõikes 3 osutatud täiendav teave komiteemenetluse abil.

Läbipaistvuse tagamiseks ja ettevõtjatel eeskirjade järgimise hõlbustamiseks tuleb juhul, kui liikmesriigid nõuavad lisateavet, sellest teatada asjaomasele komiteele.

Uus artikkel 252a

Tuleks veelgi edendada elektrooniliste deklaratsioonide esitamist ja kuigi liikmesriigid peavad võimaldama ja võivad võimaldada elektroonilist esitamist, tuleks seda veelgi edendada, et võimaldada failiedastust, nagu see on võimalik koondaruannete puhul, ja nägema ette ühised turvalised edastusviisid, sealhulgas täiustatud elektroonilise allkirja kasutamise. Käesolevas artiklis kasutatud mõisted on kooskõlas direktiiviga 1999/93/EÜ⁸ elektrooniliste allkirjade kohta. Neid mõisteid võib siiski olla tarvis kohandada pärast seda, kui on vastu võetud komisjoni ettepanek määruse kohta, milles käsitletakse e-identimist ja e-toimingute jaoks vajalikke usaldusteenuseid siseturul⁹.

Selle artikliga ühtlustatakse täiendavalt praegust artikli 250 lõiget 2.

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 638/2004, 31. märts 2004, liikmesriikidevahelise kaubavahetuse ühenduse statistika ning nõukogu määruse (EMÜ) nr 3330/91 kehtetuks tunnistamise kohta, (ELT L 102, 7.4.2004, lk 1).

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 1999/93/EÜ, 13. detsember 1999, elektroonilisi allkirju käsitleva ühenduse raamistiku kohta (EÜT L 13, 19.1.2000, lk 12).

⁹ COM(2012) 0238 (final) - 2012/0146 (COD).

Artikkel 253

See jäetakse välja, kuna see on konkreetne meede, mida kohaldatakse ainult Rootsis, ja oleks vastuolus standardse käibedeklaratsiooni eesmärkidega.

Artikkel 254

Selle artikli sisu on üle viidud artikli 257a uude 2. jaosse pealkirja all „muud deklaratsioonid ja teave”. Seda seetõttu, et eriteavet, mida praeguse artikli 254 kohaselt nõutakse uue veovahendi müüjalt, ei tuleks lisada standardsesse käibedeklaratsiooni, kuid see teave on siiski vajalik.

Artikkel 255

Selle artikliga asendatakse artiklid 255, 256 ja 257 ja liidetakse need ühte artiklisse. Sisu ei muutu.

Artiklid 256 ja 257

Nende sisu on üle viidud artiklisse 255.

Artiklid 258 ja 259

Endiselt on vajalik artikkel 258 sellise teabe esitamise kohta, mis on seotud ühendusesisese uute veovahendite soetamisega ja aktsiisiga maksustatud toodetega, samuti artikkel 259, milles käsitletakse teavet, mida on vaja uute transpordivahendite soetamist käsitlevate eeskirjade õige kohaldamise kontrollimiseks, kuid neid on muudetud, et võtta arvesse asjaolu, et kõnealust teavet võib olla vaja esitada muudes deklaratsioonides.

Artikkel 260

Teave kauba impordi kohta on nüüd hõlmatud artikli 251 lõike 1 punktiga g ja artikli 251 lõike 2 punktiga g ning seega tuleks see artikkel välja jätta.

Artikkel 261

Liikmesriikidel ei lubata enam nõuda, et maksukohustuslased esitaksid iga-aastase käibemaksu koonddeklaratsiooni, mis hõlmab eelmise aasta regulaarsetes käibedeklaratsioonides deklareeritud kõiki toiminguid ja millel on esitatud mis tahes kohandamiseks vajalik teave. Need kohandamised on hõlmatud standardse käibedeklaratsiooniga artikli 251 lõike 2 punkti h kaudu ja artikkel 261 tuleks seetõttu välja jätta.

Uued artiklid 255a ja 255b

Nagu ka nende käibedeklaratsioonide puhul, mis hõlmavad erikorda, mille alusel ühendusevälised maksukohustuslased osutavad telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- ja elektroonilisi teenuseid mittemaksukohustuslastele, tuleks teabenõuded ette näha käibemaksudirektiiviga ning tehnilised üksikasjad komisjoni rakendusmäärusega. Need artiklid peegeldavad kõnealust korda, sest seal on sätestatud, et tehnilised üksikasjad, mis on seotud artiklites 250 ja 251 viidatud teabega, ühiste määratluste ja teabe esitamise menetlustega, paranduste tegemise ühiste menetlustega ja muude ühiste elektrooniliste meetoditega kui täiustatud elektroonilised allkirjad, võib kokku leppida komisjoni rakendusmäärusega komiteemenetluse korras.

Uus artikkel 257a

Artikkel 254 on üle viidud 2. jaosse „muud deklaratsioonid ja teave”, sest teave uute transpordivahendite müügi kohta ei ole standardse käibedeklaratsiooniga hõlmatud.

Artikkel 272

Selleks et tagada standardse käibedeklaratsiooni järjepidev kohaldamine, peaks liikmesriikidel olema lubatud vabastada maksukohustuslased käibedeklaratsiooni esitamise nõudest üksnes teatavatel piiratud juhtudel. Need on juhud, kui maksukohustuslane ei ole käibemaksukohustuslane tema ühendusesiseste soetamiste puhul või on hõlmatud väikeettevõtjate jaoks ette nähtud maksuvabastusega või põllumajandustootjate ühise kindla maksumääraga korraga.

Artikkel 273

Selleks et tagada, et standardne käibedeklaratsioon on tõesti standarditud, ei tohiks liikmesriikidel olla lubatud kehtestada ettevõtjatele standardse käibedeklaratsiooniga seotud muid täiendavaid kohustusi kui nimetatud kohustused ja seepärast jäetakse välja artikli 273 kohane vastav standardse käibedeklaratsiooniga seotud võimalus.

Ettepanek:

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, standardse käibedeklaratsiooni osas

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige selle artiklit 113,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust¹⁰,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹¹,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ¹² kohaselt tuleb maksukohustuslastel esitada käibedeklaratsioon, kuid see võimaldab liikmesriikidele paindlikkust nõutava teabe osas. See põhjustab käibedeklaratsioonide esitamise eri eeskirju ja menetlusi liidus, keerukust ettevõtjate jaoks ja käibemaksukohustusi, mis takistavad liidu kaubandust.
- (2) Selleks et vähendada ettevõtjate halduskoormust ja parandada siseturu toimimist, tuleks kehtestada standardne käibedeklaratsioon kõigile liidus kauplevatele ettevõtjatele. Standarditud deklaratsioonide kasutamine peaks liikmesriikidel hõlbustama käibedeklaratsioonide kontrollimist.
- (3) Halduskoormus on vaja viia miinimumini. Standardsel käibedeklaratsioonil nõutav teave peaks seetõttu hõlmama piiratud hulgas kohustuslikku teavet. Lisaks sellele ei tohiks liikmesriikidel olla lubatud nõuda seoses standardse käibedeklaratsiooni ja muude deklaratsioonidega muud teavet kui see, mis on sätestatud direktiivi XI jaotise 5. peatükis.
- (4) Liikmesriikidel peaks olema lubatud nõuda maksukohustuslastelt täiendavat teavet ja selleks on asjakohane kehtestada standardne loetelu lisateabest, mida võidakse nõuda. See on kasulik riskianalüüsi ja kontrollimise eesmärgil. Selleks et tagada läbipaistvus ja standardimine, peaksid sellist lisateavet nõudvad liikmesriigid teavitama halduskoostöö alalist komiteed.
- (5) Selleks et lubada liikmesriikidel kohandada oma süsteeme statistika koostamiseks tarnete ja kauba soetamise kohta liidus, peaks teave liidusiseste kaubatarnete ja liidus soetatud kaupade koguväärtuse kohta olema kuni 31. detsembrini 2019 osa kohustuslikust teabest, mis on esitatud standardses käibedeklaratsioonis.

¹⁰ ELT C ..., ..., lk ...

¹¹ ELT C ..., ..., lk ...

¹² Nõukogu direktiiv 2006/112/EÜ, 28. november 2006, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

- (6) Maksustamisperiood peaks olema igakuine kõigi ettevõtjate jaoks, välja arvatud mikroettevõtjad, kes peaksid esitama standardse käibedeklaratsiooni kord kvartalis. Liikmesriikidel peaks olema võimalik seda perioodi pikendada kuni üks aasta, et vähendada halduskoormust.
- (7) Ühine minimaalne standardse käibedeklaratsiooni esitamise tähtjaks tuleks määrata selle kuu lõpp, mis järgneb maksustamisperioodile, et luua minimaalne standard, kuid jättes liikmesriikidele paindlikkust pikendada kõnealust perioodi veel kuu, et mitte suurendada ettevõtjate halduskoormust.
- (8) Maksetähtaegu tuleks ühtlustada, et vähendada halduskoormust, ja käibemaksu netosumma tuleks tasuda standardse käibedeklaratsiooni esitamisel või igal juhul standardse käibedeklaratsiooni esitamise tähtaja lõpuks.
- (9) Selleks et soodustada deklaratsioonide elektroonilist esitamist, tuleks lubada standardse käibedeklaratsiooni elektroonilist esitamist.
- (10) Arvestades, et standardne käibedeklaratsioon hõlmab kogu teavet, mis on vajalik mis tahes kohandamiseks, on asjakohane loobuda kaupade impordi ja käibemaksu aastase koonddeklaratsiooni erinõuetest.
- (11) Standardset käibedeklaratsiooni peaksid kasutama kõik ettevõtjad, kes teevad teatud sarnaseid tarneid, ja seega peaks liikmesriikide võimalus vabastada teatavad ettevõtjad kohustusest esitada standardne käibedeklaratsioon olema piiratud, nii et kohustust esitada kõnealune käibedeklaratsioon kohaldatakse järjepidevalt kogu liidus.
- (12) Uute transpordivahendite ja aktsiisiga maksustatava kauba puhul on nõutav teave spetsiifilise ja piiratud iseloomuga. Sellise teabe standardimine standardisel käibedeklaratsioonil ei ole asjakohane. Selle asemel tuleks teavet koguda eraldi deklaratsiooni abil, et vähendada enamiku ettevõtjate koormust.
- (13) Selleks et tagada ühtsed tingimused direktiivi 2006/112/EÜ rakendamisel, tuleks komisjonile anda rakendusvolitused seoses tehniliste üksikasjadega, sealhulgas edastamisel kasutatava ühtse elektroonilise sõnumi, ühiste määratluste ja esitamise menetlustega, ühised menetlused, mille alusel oleks võimalik teha parandusi, ja ühised elektroonilised meetodid, mis on piisavalt turvalised standardse käibedeklaratsiooni esitamiseks. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes¹³.
- (14) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta¹⁴ on liikmesriigid kohustunud põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu selgitavat dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (15) Seetõttu tuleks direktiivi 2006/112/EÜ vastavalt muuta,

¹³ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

¹⁴ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2006/112/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 178 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) artikli 168 punktis c osutatud mahaarvamise korral seoses kaupade ühendusesisese soetamisega peab ta esitama artiklis 250 ettenähtud standardses käibedeklaratsioonis ühendusesiseselt kaupade soetamiselt tasumisele kuuluva käibemaksu summa, ning tal peab olema XI jaotise 3. peatüki 3., 4. ja 5. jao kohaselt koostatud arve;”

2) Artikli 185 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Mahaarvamist korrigeeritakse eelkõige, kui pärast standardse käibedeklaratsiooni tegemist muutuvad mahaarvatava summa kindlaksmääramisel kasutatud tegurid, eelkõige ostude tühistamise või hinnaalanduste saamise korral”.

3) Artikkel 206 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 206

Iga maksukohustuslane, kes on kohustatud käibemaksu tasuma, tasub käibemaksu netosumma artikliga 250 ettenähtud standardse käibedeklaratsiooni esitamisel või igal juhul standardse käibedeklaratsiooni esitamise tähtaja lõpuks.”

4) Artikli 211 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„Eelkõige võivad liikmesriigid ette näha, et käibemaksu, mis kuulub tasumisele kaupade impordilt maksukohustuslaste või isikute poolt, kes on kohustatud käibemaksu tasuma, või nimetatud kahte liiki isikute teatavate kategooriate poolt, ei pea tasuma kaupade impordi ajal, tingimusel et selline maks märgitakse artikli 250 kohaselt esitatavasse standardsesse käibedeklaratsiooni”.

5) Artikli 250 ette lisatakse järgmise jao pealkiri:

„1. jagu

Standardne käibedeklaratsioon”

2) Artiklid 250, 251 ja 252 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 250 [artikli 250 lõige 1]

1. Iga maksukohustuslane esitab standardse käibedeklaratsiooni, mis sisaldab tema käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrit või maksuviitenumbrit ja asjaomast maksustamisperioodi ning milles on kindlaks määratud:

- a) maks, mis on muutunud sissenõutavaks;
- b) maks, millest tehakse mahaarvamisi;
- c) makstav või tagasisaadav käibemaksu netosumma;
- d) selle toiminguga käibemaksuta koguväärtus, mille puhul maks on muutunud sissenõutavaks, sh iga maksuvaba toiminguga väärtus;
- e) selle toiminguga käibemaksuta koguväärtus, mille kohta tehakse mahaarvamise;

- f) artiklis 138 osutatud kaubatarnete koguväärtus maksustamisperioodidel kuni 31. detsembrini 2019;
- g) kaupade ühendusesisese soetamise või samaväärsena käsitletavate toimingute käibemaksuta koguväärtus maksuperioodidel kuni 31. detsembrini 2019.

2. Liikmesriigid lubavad standardsesse käibedeklaratsiooni parandusi teha ja kehtestavad ajavahemiku, mille jooksul selliseid parandusi teha võib.

Artikkel 251 [Artikkel 251]

1. Nende toimingute puhul, millelt tasumisele kuuluv käibemaks on muutunud sissenõutavaks maksustamisperioodil, võivad liikmesriigid lisaks artikli 250 lõikes 1 osutatud teabele nõuda, et teatavat maksustamisperioodi hõlmav standardne käibedeklaratsioon peab sisaldama mis tahes või kogu järgneva teabe:

- a) iga maksumääraga kaubatarnete ja teenuste osutamise eest makstav maks ja käibemaksuta koguväärtus;
- b) artiklis 138 osutatud kaubatarnete koguväärtus maksustamisperioodidel pärast 31. detsembrit 2019;
- c) teenuste osutamise käibemaksuta koguväärtus, millelt teenuse saaja peab tasuma artikli 196 kohaselt maksu, v.a need teenused, mis on käibemaksust vabastatud liikmesriigis, kus toiming on maksustatav;
- d) punktiga c hõlmamata selliste kaubatarnete ja teenuste osutamise käibemaksuta koguväärtus, mille puhul nende saaja on kohustatud maksu maksuma;
- e) artikli 146 lõike 1 punktides a ja b osutatud kaubatarnete koguväärtus;
- f) punktidega b–e hõlmamata mis tahes muude maksuvabade toimingute koguväärtus;
- g) maks, mida tuleb maksta:
 - i) kaupade ühendusesiseselt soetamiselt või samaväärsena käsitletatavalt toimingutelt vastavalt artiklitele 21 või 22;
 - ii) saadud kaubatarneelt või teenustelt, mille puhul saaja on kohustatud tasuma käibemaksu;
 - iii) selliste kaupade impordil, mille puhul liikmesriik kasutab artikli 211 teises lõigus sätestatud võimalust.

2. Nende toimingute puhul, mille puhul käibemaks arvatakse maha maksustamisperioodil, võivad liikmesriigid lisaks artikli 250 lõikes 1 nimetatud teabele nõuda standardses käibedeklaratsioonis, mis hõlmab kõnealust maksustamisperioodi, mis tahes või kogu järgmist teavet:

- a) punktides b–g nimetatata kaubatarnete ja teenuste eest makstav maks ja käibemaksuta koguväärtus;
- b) kaupade ühendusesisese soetamise või samaväärsena käsitletavate toimingute käibemaksuta koguväärtus maksustamisperioodidel pärast 31. detsembrit 2019;
- c) kaupade ühendusesisese soetamise või samaväärsena käsitletavate toimingute eest võetav maks;

- d) nende saadud kaubatarnete ja teenuste maks ja käibemaksuta koguväärtus, mille saaja on kohustatud maksu maksma artiklite 199 või 199a kohaselt või artikli 199b või artikli 395 kohaselt lubatud riikliku meetme alusel;
 - e) nende saadud teenuste maks ja käibemaksuta koguväärtus, millelt saaja peab tasuma artikli 196 kohaselt maksu, v.a teenused, mis on käibemaksust vabastatud liikmesriigis, kus toiming maksustatakse;
 - f) punktidega c ja d hõlmamata selliste kaubatarnete ja teenuste maks ja käibemaksuta koguväärtus, mille puhul saaja on kohustatud maksu maksma;
 - g) kaupade impordi maks ja käibemaksuta koguväärtus;
 - h) mis tahes mahaarvamiste kohandamine vastavalt artiklile 184.
3. Nende toimingute puhul, mille lähte- või sihtkoht on teatav piirkond või territoorium, mille suhtes kohaldatakse erieeskirju või mis on hõlmatud mõne erisüsteemiga väljaspool tavapäraseid käibemaksureegleid ja millelt käibemaks on muutunud sissenõutavaks maksustamisperioodil, võivad liikmesriigid lisaks artikli 250 lõikes 1 nimetatud teabele nõuda, et kõnealust maksustamisperioodi hõlmav standardne käibedeklaratsioon sisaldaks ühte või mõlemat järgmist punkti:
- a) sissenõutavaks muutunud maksu arvutamiseks vajalik teave;
 - b) mahaarvamisele kuuluva käibemaksu arvutamiseks vajalik teave.
4. Liikmesriigid teavitavad nõukogu määruse (EL) nr 904/2010,¹⁵ artikli 58 kohaselt loodud komiteed siseriiklikest seadusandlikest meetmetest, mis on võetud vastavalt käesoleva artikli lõigetele 1, 2 ja 3.

Artikkel 252 [Artikkel 252]

1. Standardne käibedeklaratsioon esitatakse liikmesriikide kindlaksmääratava tähtaja jooksul. Nimetatud tähtaeg ei ole lühem kui üks kuu ega pikem kui kaks kuud iga maksustamisperioodi lõpust.

2. Maksustamisperiood on üks kalendrikuu.

Siiski võivad liikmesriigid lubada kolme kalendrikuu pikkust maksustamisperioodi nende maksukohustuslaste puhul, kelle aastakäive ei ületa 2 000 000 eurot või sellega võrdväärset summat liikmesriigi vääringus, mis on arvutatud vastavalt artiklile 288, välja arvatud juhul, kui üks kalendrikuu on vajalik selleks, et hoida ära maksudest kõrvalehoidumist ja pettusi erijuhtudel.

Liikmesriigid võivad muudel juhtudel lubada ka pikemaid maksustamisperioode, tingimusel et need ei ületa ühte aastat.”

7) Lisatakse artikkel 252 a:

„Artikkel 252a [artikli 250 lõige 2 ja uus]

Liikmesriigid lubavad standardse käibedeklaratsiooni esitada elektroonilisel teel ja võivad selle elektroonilist esitamist nõuda. See hõlmab võimalust kasutada elektroonilist failiedastust.

¹⁵ Nõukogu määrus (EL) nr 904/2010, 7. oktoober 2010, halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas (ELT L 268, 12.10.2010, lk 1).

Liikmesriigid aktsepteerivad elektroonilisel teel esitatud standardset käibedeklaratsiooni, kui päritolu õigsus ja sisu terviklus on tagatud täiustatud elektroonilise allkirjaga Euroopa Parlamendi direktiivi 1999/93/EÜ¹⁶ artikli 2 punkti 2 tähenduses ja see põhineb kvalifitseeritud sertifikaadil ning on loodud turvalise allkirja andmise vahendiga direktiivi 1999/93/EÜ artikli 2 punktide 6 ja 10 tähenduses või muude sama turvaliste meetoditega.

8) Artiklid 253 ja 254 jäetakse välja.

9) Artikkel 255 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 255 [artiklid 255, 256 ja 257]

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et järgmised isikud vastavad standardse käibedeklaratsiooni esitamisega seotud kohustustele, nagu on sätestatud käesolevas jaos:

- a) investeringukulla soetaja, kui ta on vastavalt artikli 198 lõikele 1 isik, kes on kohustatud käibemaksu tasuma, või kullamaterjali, pooltoodete või artikli 344 lõike 1 kohaselt määratletud investeringukulla soetaja, kui liikmesriigid kasutavad artikli 198 lõikes 2 ettenähtud võimalust määrata soetaja isikuks, kes on kohustatud käibemaksu tasuma;
- b) isikud, kes on kohustatud käibemaksu tasuma maksukohustuslase asemel, kelle asukoht ei ole riigi territooriumil, vastavalt artiklitele 194–197 ja artiklile 204;
- c) mittemaksukohustuslasest juriidilised isikud, kes on kohustatud käibemaksu tasuma kaupade ühendusesiseselt soetamiselt, nagu on osutatud artikli 2 lõike 1 punkti b alapunktis i.”

10) Lisatakse artiklid 255a ja 255b:

„Artikkel 255 a [uus]

Kooskõlas artiklis 255b sätestatud menetlusega nähakse ette järgmine:

- a) tehnilised üksikasjad, sealhulgas ühtne elektrooniline sõnum, artiklites 250 ja 251 osutatud teabe edastamiseks;
- b) ühised määratlused ja menetlused artiklites 250 ja 251 osutatud teabe esitamiseks;
- c) ühised menetlused, mille abil oleks võimalik teha parandusi standardsesse käibedeklaratsiooni;
- d) ühised elektroonilised meetodeid, mis on piisavalt turvalised standardse käibedeklaratsiooni esitamiseks.

Artikkel 255b [uus]

1. Komisjoni abistab nõukogu määruse (EL) nr 904/2010(*) artikliga 58 loodud komitee. Kõnealune komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (***) tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

(*) ELT L 268, 12.10.2010, lk 1.

¹⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 1999/93/EÜ, 13. detsember 1999, elektroonilisi allkirju käsitleva ühenduse raamistiku kohta (EÜT L 13, 19.1.2000, lk 12).

(**) ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.”

11) Artiklid 256 ja 257 jäetakse välja.

12) Artikli 255b järele lisatakse järgmise jao pealkiri.

„2. jagu

Muud deklaratsioonid ja teave”

13) Lisatakse artikkel 257a:

„Artikkel 257a [Artikkel 254]

Uute veovahendite tarnete puhul, mille registreeritud käibemaksukohustuslane on vastavalt artikli 138 lõike 2 punktis a sätestatud tingimustele teinud mittekäibemaksukohustuslasest soetajale või mille on teinud artikli 9 lõikes 2 määratletud maksukohustuslane, võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed tagamaks, et müüja edastab kõik andmed, mis on vajalikud käibemaksu kohaldamiseks ja selle kohaldamise kontrollimiseks maksuhalduri poolt.”

14) Artiklid 258 ja 259 asendatakse järgmistega:

„Artikkel 258

Liikmesriigid kehtestavad artikli 2 lõike 1 punkti b teises alapunktis nimetatud uute veovahendite ühendusesise soetamisega ja artikli 2 lõike 1 punkti b kolmandas alapunktis nimetatud aktsiisikaupade ühendusesise soetamisega seotud deklaratsioonide esitamise üksikasjalikud eeskirjad.

Artikkel 259

Liikmesriigid võivad nõuda isikutelt, kes tegelevad artikli 2 lõike 1 punkti b teises alapunktis nimetatud uute veovahendite ühendusesise soetamisega, deklaratsiooni esitamisel kogu teabe esitamist, mis on vajalik käibemaksu kohaldamiseks ja selle kohaldamise kontrollimiseks maksuhalduri poolt.”

15) Artiklid 260 ja 261 jäetakse välja.

16) Artikli 271 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Artiklis 269 nimetatud loa alusel võivad liikmesriigid, kes kehtestavad üle kolmekuuse maksustamisperioodi, mille kohta tuleb maksukohustuslastel esitada artikli 250 kohane standardne käibedeklaratsioon, lubada maksukohustuslastel esitada koondaruanded sama perioodi kohta, kui maksukohustuslaste puhul on täidetud järgmised kolm tingimust:”

17) Artiklit 272 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 teine lõik jäetakse välja;

b) lisatakse lõige 1 a:

„1a. Liikmesriigid ei või vabastada järgmisi maksukohustuslasi järgmistest kohustustest:

a) isikuid, kellele on osutatud lõike 1 punktis b, arve esitamise kohustustest, millele on osutatud 3. peatüki 3.–6. jaos ja 4. peatüki 3. jaos.

b) isikuid, kellele on osutatud lõike 1 punktides b ja c, standardse käibedeklaratsiooni esitamise kohustustest, mis on esitatud 5. peatüki 1. jaos.”

18) Artikli 273 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Esimeses lõigus sisalduvat võimalust ei või kasutada selleks, et kehtestada täiendavaid arvetega ja standardse käibedeklaratsiooniga seotud kohustusi lisaks 3. peatükis ja 5. peatüki 1. jaos sätestatud kohustustele.”

19) Artikli 318 lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid võivad maksu kogumise menetluse lihtsustamiseks ette näha pärast käibemaksukomiteega konsulteerimist, et teatavate toimingute või teatavat liiki maksukohustuslike edasimüüjate puhul määratakse kasuminormi maksustamise korra alusel toimuvate kaubatarnete maksustatav väärtus kindlaks igaks maksustamisperioodiks, mille kohta maksukohustuslik edasimüüja peab esitama artiklis 250 sätestatud standardse käibedeklaratsiooni.”

Artikkel 2

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembriks 2016. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

*Nõukogu nimel
eesistuja*